

σαν, ἢ παραχθείσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου. Ἀποσραφείσαν, ἢ καταχλωθείσαν σφόδρα ἐξ ἰσχύος. Δόξα.

ΨΑΛΜΟΣ ΤΩ ΔΑΒΙΔ.

Ὁν ᾗσεν τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων Χερσὶ Τίς Ἰερμρεῖ. ζ'. 7.

Κύριε ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἠλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥύσαι με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυβραμίου, μηδὲ σώζοντος. Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα ἴστυ, εἴ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τῆς ἀνταποδιδῶσί μοι κακὰ, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, καὶ καταλάβοι, ἢ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἢ τὴν δόξαν μου εἰς χῆν κατισπλωῶσαι. Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. Καὶ ἐξεγέρθητι Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσάγματι ὃ ἐντείλω, ἢ σωμαγωγῇ λαῶν κυκλώσει σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίσπεφον. Κύριος κενεῖ λαός. Κεῖνόν μοι Κύριε καὶ τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ καὶ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Σωτηλεδίηω δὴ ποιηεῖα ἀμνηστων, καὶ κατὰ θυμῶν δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρὸς ὁ Θεός δικαίως. Ἡ βοήθειά μου ὡς τὸ Θεῶν, τὸ σῶζοντος τὸς ἀδελφεὺς τῆ καρδίας. Ὁ Θεός Κεῖνός δικαίος, καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργυλῶ ἐπάγων κατ' ἐκάστῃ ἡμέραν. Εἰ μὴ ἐπισραφίτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῶν σιλβάσει, τὸ τόξον αὐτῶν ἐνέτενε, καὶ ἠτόιμασεν αὐτὸ, καὶ ἐν αὐτῷ ἠτόιμασε σιδηρὰ θανάτου. Τὰ βέλη αὐτῶν τοῖς καιομένοις ἐχειργάσατο. Ἰδὲ ᾤδιντοσεν ἀδικίαν, σιμῆλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν αἰσμίαν. Δάκνον ᾤρυξε, καὶ ἀνίσκαφον αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο. Ἐπισρέφει ὁ πόνος αὐτῶν εἰς κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ κορυφῶν αὐτῶν ἡ ἀδικία αὐτῶν καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ καὶ τὴν δι-